

راه نجات میراث فرهنگی و محیط زیست چیست؟

روزی نیست که اخبار ناگواری از تخریب میراث فرهنگی، محیط زیست، حیات وحش و ... نشنویم و متأسفانه شتاب این جریان چنان زیاد است که معلوم نیست تا چند سال آینده چه چیزی از میراث گذشتگان باقی می ماند.

به گزارش سایت خبری پرسون، محمدرضا جابری در یادداشتی نوشت:

چند روز پیش اتفاقی نادر و عجیب بار دیگر دل دوستداران تاریخ و تمدن این سرزمین کهن را به درد آورد و فردی که خود را گردشگر! می داند با ورود به محوطه ای باستانی، اقدام به شوخی و ایجاد سرگرمی با آثار به دست آمده از کاوش های باستان شناسی می کند!

در اقدامی دیگر چند گردشگر آفرود سوار با خودروی خود آن قدر دنبال حیوانات در کویر می کنند تا آن زبان بستگان تلف می شوند!

از پلیدی و زشتی این اقدامات و کوتاهی ها و سهل انگاری های دستگاه گردشگری و محیط زیست کشور و سایر دستگاه های مرتبط همچون: اوقاف، شهرداری ها و hellip; که بگذریم، نبود آموزش و فرهنگ سازی در مواجهه عموم مردم با مقولات مهمی چون فرهنگ، تاریخ، تمدن و طبیعت بسیار قابل تأمل است.

نبود آموزش عمومی و همگانی موضوعات گردشگری، اهمیت ندادن به حفظ آثار تاریخی و طبیعی در اثر بی اطلاعی و کم سوادی مسئولان و مردم، شعارزدگی به جای اقدامات مهم و زیربنایی، داشتن متولیان گوناگون و تعدد مراکز مدیریتی و تصمیم گیری باعث شده اساسی ترین رکن هر نوع توسعه که همانا توسعه آموزشی، فرهنگی و اجتماعی است هیچ گاه جدی تلقی نشود و جز در مواردی بسیار اندک شاهد هیچ گونه آموزش و اطلاع دهی در موضوعات این چنینی نباشیم.

درحالی که طبق تمامی اسناد بالادستی داخلی و همچنین شعار سال سازمان جهانی گردشگری، به توسعه پایدار گردشگری در تمامی وجوه آن تاکید شده است، اما کوچک ترین اشاره ای به آموزش و فرهنگ سازی اصول و مبانی گردشگری نشده است! مخصوصاً در کشور ما که هیچ گونه زیرساخت آموزشی و فنی برای این امر پیش بینی نشده است.

در صداوسیما که دانشگاهی بزرگ و عمومی تلقی می شود، هیچ اثری از اخبار میراث فرهنگی یا موارد خاص محیط زیست وجود ندارد! طبیعتاً آموزشی هم در کار نخواهد بود. در مدارس و دانشگاه ها هم وضع به همین منوال است. دستگاه ها و نهادها هم هیچ گاه به این حوزه ورود نکرده اند.

ما مانده ایم و هویتی مخدوش و آسیب دیده که مدام بخشی از آن تاراج و غارت می شود و فریاد رسی به کمک نمی آید ولی تنها سلاح و ابزار برای مقابله با این دژخیم، آموزش و فرهنگ سازی است.

حالا که آثار و مواریت تاریخی و طبیعی ما به حال خود رها شده اند تا نابود شوند، بر ماست که گرد هم بیاییم و با کمک و همفکری دوستداران و دلسوزان راستین کشور عزیزمان از چپاول و نابودی آثار و گنجینه های مادی و معنوی خود با ابزار خرد و اندیشه و آگاهی پاسبانی کنیم.

منبع: مهر